

لمولانا عبدالرحمن حلبی

ای نی تو جو عجب خون و نم
نیکر شرشک لاله کو نم

سر صورت دلکش کس ترا روی نمود

زارم مکشش این چندین خدارا
سر چند که یا سپه زبوم

خواهد فلکش زود چشم تو بود

سر خطه چه پر سپیم که جونی
مم خود بنکر بهین که جوم

رودل سبکے دہ کہ در اطوار وجود

یالب بختا بر سپس عالم
یا تنغ نکشش بریر حوم

بود پست ہمیش با تو و خواهد بود

شرشب من و مالہ جا
انیست نوای ارغوم

مشقہ العبد محمود بن مع لانا خواجہ